

[ΚΥΡΙΟ ΑΡΘΡΟ](#)
[ΠΟΛΙΤΙΚΑ](#)
[ΔΙΕΘΝΗ](#)
[ΡΕΠΟΡΤΑΖ](#)
[ΓΝΩΜΕΣ](#)
[ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ](#)
[ΒΗΜΑτοδότης](#)
[Το επταήμερο του](#)
[Διόδωρου](#)
[POWER GAME](#)
[ΑΝΑΠΤΥΞΗ](#)
[ΝΕΕΣ ΕΠΟΧΕΣ](#)
[ΒΗΜΑ SCIENCE](#)
[ΤΟ ΑΛΛΟ ΒΗΜΑ](#)
[ΒΙΒΛΙΑ](#)

Γράψτε στο ΒΗΜΑ

tovima@dolnet.gr

Γνώμες

ΑΠΟΨΗ

Πανεπιστήμια της συναλλαγής

Δ. Θ. ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ

Με την ευκαιρία των πρυτανικών εκλογών που διεξάγονται εντός του Μαΐου σε όλα τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της χώρας, το θέμα της ανάγκης βασικών μεταρρυθμίσεων στην Ανώτατη Παιδεία έρχεται και πάλι στην επικαιρότητα. Η κατάσταση που επικρατεί σήμερα στην Ανώτατη Παιδεία αντικατοπτρίζει την ατολμία και την αδυναμία, κατά την επεικέστερη έκφραση, του πολιτικού μας συστήματος να αντιδράσει στοιχειωδώς απέναντι στην παγκόσμια πρόκληση της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Σειρά κυβερνήσεων και υπουργών Παιδείας δεν αναλαμβάνουν τη στοιχειώδη ευθύνη να αποκαταστήσουν το διοικητικό σύστημα των πανεπιστημίων μας, καθιστώντας το έτσι ανάλογο όλων των ευρωπαϊκών πανεπιστημίων. Κανένα πανεπιστήμιο σε όλο τον κόσμο δεν διοικείται σήμερα με αυτόν τον τρόπο που επιτρέπει τη συναλλαγή διδάσκοντα και διδασκομένου και εκμαυλίζει τους νέους μας από τα

Ηλεκτρονική έκδοση-PDF

Κάθε πρωί στις οθόνες σας

e-mail:

Κωδικός:

ΕΙΣΟΔΟΣ

[Εγγραφή συνδρομητή](#)

Πρώτες σελίδες

ΤΟ ΒΗΜΑ

Ανάπτυξη

πρώτα τους πανεπιστημιακά βήματα. Σε κανένα πανεπιστήμιο του κόσμου τον καθηγητή διευθυντή της Κλινικής ή του εργαστηρίου δεν τον εκλέγουν οι υφιστάμενοι, ο οποίος, με τη σειρά του, είναι υποχρεωμένος να «μεριμνήσει» για την προαγωγή και την «αξιοκρατική» εξέλιξη των υφισταμένων του!

Είναι αλήθεια πως ο νομοθέτης του νόμου-πλασίου που ψηφίστηκε στις αρχές της δεκαετίας του '80 κατέφυγε σε μια απίστευτη πρωτοτυπία προκειμένου να επιτύχει τη λειτουργία του νόμου-πλασίου για την παιδεία που προέβλεπε την κατάργηση της έδρας και την εισαγωγή των γνωστικών αντικειμένων, μαζί με ένα σύνολο καινοτομιών που υπόσχονταν τότε τον εκσυγχρονισμό των πανεπιστημίων μας.

Η καινοτομία αυτή συνίστατο στο ότι οι φοιτητές μας με την ψήφο τους θα αποτελούσαν την πλειοψηφία των εκλεκτορικών σωμάτων που θα αναδείκνυαν τα διοικητικά όργανα των πανεπιστημίων (πρυτάνεις, προέδρους σχολών κτλ.). Οι φοιτητές μάλιστα αυτοί δεν ήταν καν εκπρόσωποι κατ' ευθείαν των φοιτητών, αλλά φοιτητές προτεινόμενοι από τις φοιτητικές οργανώσεις των κομμάτων. Στόχος της πρωτοτυπίας αυτής υπήρξε η ανάδειξη διοικητικών οργάνων που θα επίστευαν στην υλοποίηση του νόμου-πλασίου, δεδομένου ότι η πλειοψηφία των καθηγητών της εποχής εκείνης αποτελείτο από συντηρητικά στοιχεία που είχαν εκλεγεί κατά την περίοδο της δικτατορίας, η οποία είχε απομακρύνει τους γνωστούς δημοκρατικούς καθηγητές από τα πανεπιστήμια και είχε εξασφαλίσει συντηρητική ηγεσία.

Ετσι, παρά τη λεγόμενη «αποχουντοποίηση» των μεταπολιτευτικών κυβερνήσεων, ο συντηρητισμός και η προσήλωση στο παρελθόν επικρατούσαν ακόμα στα πανεπιστήμιά μας και καθιστούσαν πρακτικά αδύνατη την εφαρμογή του νόμου-πλασίου. Ο νομοθέτης, μάλιστα, της περιόδου εκείνης (Ανδρέας Παπανδρέου) είχε δεσμευτεί ότι το μέτρο αυτό θα ήταν προσωρινό και θα ίσχυε μέχρι την ομαλοποίηση του εκπαιδευτικού συστήματος στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας.

Τελευταίες ειδήσεις

Τρίτη 6 Μαρτίου 2007

Χρηματιστήριο online

Δεδομένα με καθυστέρηση 15 λεπτών

Νέες Εποχές

BHMA Science

Δυστυχώς, όμως, στην Ελλάδα πάντα ισχύει το «ουδέν μονιμότερον του προσωρινού» και έτσι η κατάσταση αυτή που θέλει όχι τον απλό φοιτητή, αλλά τον φοιτητή-εκπρόσωπο του κόμματος να αποφασίζει για τη διοίκηση και το μέλλον των πανεπιστημίων συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Είναι χαρακτηριστικά απίστευτο ότι, με βάση τον ισχύοντα νόμο, τον επόμενο πρύτανη και τις επόμενες διοικητικές αρχές του Πανεπιστημίου, οι οποίες εκλέγονται για μια τετραετία, θα εκλέξουν κατά πλειοψηφία αυτοί που σήμερα είναι μαθητές των Λυκείων και των Γυμνασίων. Ατομα, δηλαδή, τα οποία δεν έχουν ούτε την εμπειρία ούτε τη γνώση του πώς πρέπει να διοικείται σωστά ένα πανεπιστήμιο.

Με λίγα λόγια, οι άνθρωποι αυτοί, χωρίς να γνωρίζουν τι σημαίνει ΑΕΙ, χωρίς καμία πείρα και γνώση λειτουργίας κανενός πανεπιστημίου, θα αποφασίζουν για το μέλλον των ΑΕΙ. Θα αποφασίζουν, δηλαδή, για τα εκπαιδευτικά και ερευνητικά προγράμματα και, γενικότερα, για τη λειτουργία των πανεπιστημίων. Το ίδιο, περίπου, συμβαίνει για τα μέλη ΔΕΠ, τα οποία επιδιώκουν να εξασφαλίσουν υποσχέσεις για το μέλλον τους με αντιστάθμισμα την ψήφο τους.

Από την άλλη πλευρά, οι εκάστοτε υποψήφιοι πρυτάνεις και πρόεδροι των σχολών, για να εξασφαλίσουν την πλειοψηφία των εκλεκτόρων φοιτητών, είναι υποχρεωμένοι να συζητήσουν, να συμφωνήσουν, να διαπραγματευτούν και, το χειρότερο, σε ορισμένες περιπτώσεις, ακόμα και να συναλλαγούν για να εξασφαλίσουν τις ψήφους των φοιτητών, οι οποίοι δεν είναι ούτε καν εκπρόσωποι του συνόλου των φοιτητών, αλλά φοιτητές - εκλέκτορες που ορίζονται από τις φοιτητικές οργανώσεις των πολιτικών κομμάτων. Η συναλλαγή σε ορισμένες περιπτώσεις φθάνει και στο επίπεδο των διευκολύνσεων από τους υποψηφίους ακόμη και στο θέμα των φοιτητικών εξετάσεων.

Αντίθετα, οι υποψήφιοι ακολουθούν άλλη πορεία. Ορισμένοι ξεχνούν ακόμα και το πραγματικό τους έργο, που είναι η έρευνα και η

ΒΗΜΑ Science

Το βήμα του Μικροκόσμου των Αντικείμενων... • Προταθλητές οι φαρμακοποιοί... • Ουγγαί: οι κεραιές της βιοτεχνολογίας... • Η Ελλάδα: η οικονομία της ΝΤΟΠ... • Η Ελλάδα: η οικονομία της ΝΤΟΠ...

Το Άλλο Βήμα

διδασκαλία, γιατί είναι μονίμως υποψήφιοι για όλα τα διοικητικά αξιώματα επί σειρά ετών. Ετσι, εκλέγονται στην αρχή διευθυντές τμημάτων, προσδοκώντας τις προεδρίες των τμημάτων, με τελικό στόχο τις πρυτανικές εκλογές. Η εικόνα ενός καθηγητού που εκλιπαρεί τον φοιτητή προκειμένου να επιτύχει την εύνοιά του είναι, πραγματικά, ακαδημαϊκά αποκρουστική.

Με την κατάσταση που δημιουρ'γήθηκε, σπάνια ένας καθηγητής με επιστημονική οντότητα (πλην ελαχίστων εξαιρέσεων) είναι δυνατόν να υποστεί αυτή τη δοκιμασία υποψηφιότητας με κύριο εκλεκτορικό σώμα τους φοιτητές-εκπροσώπους των κομμάτων. Ο κόσμος του '80 δεν είναι ο ίδιος με τον σημερινό. Ούτε και οι φοιτητές εκείνοι που πίστευαν και στήριζαν τη σύγχρονη και δημοκρατική λειτουργία των πανεπιστημίων υπάρχουν σήμερα.

Σήμερα η συναλλαγή και η διαφθορά, που αποτελούν καθεστώς σε όλα τα κοινωνικά στρώματα, επεκτείνονται και στα πανεπιστήμιά μας, με ακραίο φαινόμενο την παραπομπή διοικήσεων Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων στα δικαστήρια, με κατηγορίες για εγκληματικές πράξεις που αφορούν την οικονομική διαχείριση.

Το όραμα του νόμου-πλαίσιου για μια καλύτερη παιδεία έχει από καιρό ξεθωριάσει. Η τελευταία νομοθετική προσπάθεια του υπουργείου Παιδείας, βάσει της οποίας οι πρυτανικές αρχές εκλέγονται ανά τετραετία χωρίς δικαίωμα επανεκλογής, είναι μεν θετική, αλλά πολύ δειλή. Η επέκταση του ίδιου μέτρου σε όλα τα διοικητικά όργανα, με θητεία όχι μεγαλύτερη των δύο ετών και χωρίς δικαίωμα επανεκλογής κατά το πρότυπο των πρυτανικών αρχών, θα αποτελούσε κάποια λύση.

Ημίμετρα θα θεωρηθούν τα φημολογούμενα σχετικά με την αναμενόμενη από διετίας νομοθετική προσπάθεια του υπουργείου Παιδείας (π.χ. ο τρόπος εκπροσώπησης των φοιτητών ή η ελάττωση του αριθμού τους).

Βιβλία

Σε ό,τι αφορά τις θητείες των διοικητικών οργάνων, θα πρέπει να είναι σύντομες - όχι πέραν των δύο (2) ετών - και χωρίς το δικαίωμα άμεσης επανεκλογής. Όμως οι λύσεις δεν πρέπει να είναι εμβληματικές. Τα πανεπιστήμια χρειάζονται ουσιαστικές αλλαγές για να επιβιώσουν.

Θα πρέπει να συγκροτηθεί ολιγομελής επιτροπή, η οποία σε τακτό μικρό χρονικό διάστημα να υποβάλλει συγκεκριμένες προτάσεις που να αφορούν το διοικητικό σύστημα και τις εκλογές όλων των επιστημονικών οργάνων (διευθυντών εργαστηρίων και κλινικών κτλ.). Η επιτροπή αυτή θα έχει μοναδικό στόχο να αιτιολογήσει πλήρως εάν υπάρχει λόγος να αποκλίνει από το ευρωπαϊκό πρότυπο, και όχι με το πρόσχημα μιας νέας πρότασης να το ανατρέψει στην πράξη.

Μόνο με τον τρόπο αυτόν θα αποκτήσουμε ευρωπαϊκά πανεπιστήμια που τα μέλη τους δεν θα φοβούνται την αξιολόγηση ή τη δημιουργία νέων, ανταγωνιστικών, κοινωφελών, μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων. Μόνο με τον τρόπο αυτόν θα προσβλέπουμε στην τριτοβάθμια παιδεία του 21ου αιώνα την πλήρως ανταγωνιστική.

Μπροστά σε αυτή την κατάσταση βρίσκονται σήμερα η κυβέρνηση και η ηγεσία του υπουργείου Παιδείας, που καλούνται να υιοθετήσουν το διοικητικό σύστημα των ευρωπαϊκών πανεπιστημίων και να δώσουν, ουσιαστικά, στα πανεπιστήμιά μας ευρωπαϊκό επίπεδο σπουδών.

Θα το τολμήσουν ή θα προβούν σε ασημαντες μεταβολές του ισχύοντος νόμου, με στόχο την ωραιοποίηση της υφιστάμενης εικόνας της συναλλαγής, η οποία, πέραν των άλλων, κινδυνεύει να εξαρθρώσει ηθικά τη χώρα, γιατί εκμαυλίζει προοδευτικά και σταθερά ό,τι πολυτιμότερο αυτή διαθέτει, δηλαδή την ακαδημαϊκή νεολαία της;

Ο κ. Δ. Θ. Κρεμαστινός είναι καθηγητής της Καρδιολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, διευθυντής Β' Πανεπιστημιακής Καρδιολογικής Κλινικής του ΠΓΝ Αττικόν.

Το ΒΗΜΑ, 28/05/2006 , Σελ.: Α43

Κωδικός άρθρου: Β14773Α432

ID: 277344

[Επικοινωνία](#) | [Διαφήμιση](#) | [Πληροφορίες](#)

Copyright © ΤΟ ΒΗΜΑ 1996-2007 Lambrakis Press